

YENİ YÜZYILIN SİMYACILARI

Girişimcilik ekonomik, siyasal ve kültürel hayatın sürükleyici gücüdür. Türkiye’de girişim kültürünün yoksulluğu kaynak yetersizliğinden daha çok üretim güçsüzlüğünden kaynaklanmaktadır. Üretim güçsüzlüğünü gidermede belirleyici olan, doğal kaynakların zenginliği değil, insan kaynaklarının zenginliğidir. Türkiye’nin girişimci insan gücü yetersiz olduğu için ürün, hizmet ve bilgi üretmedeki darboğazlar giderilemiyor.

Türkiye’de girişimcilik ve girişim kültürünün geliştirilebilmesi için tarım, sanayi ve hizmetlerde faaliyet gösteren özel ya da kamu bütün kurum ve kuruluşların hem merkezi hem de yerel yönetime dayalı bir ağ biçiminde örgütlenmeleri gerekir. Bütün kurum ve kuruluşlar hem merkezi ve büyük, hem yerel ve küçük, hem de tek değil, çok liderli bir yönetim ve örgütlenme biçimini benimsemezlerse, Türkiye’de girişimcilik ve girişim kültürünü geliştirilemez ve üretim güçsüzlüğü giderilemez.

İster kamu, ister özel ve isterse de gönüllü kurum ya da kuruluş olsun, girişimci, yenilik yapmasını ve risk almasını bilen liderleri yetiştiren üniversiteler, tek bir kişiyle yönetilen dev örgütler değil, yüzlerce yöneticisiyle birbirine bağlı ağlar oluşturanlardır. İşletmelerin ulusal ve uluslararası ölçekte ağ biçiminde örgütlenmesi, aslında devlet yönetiminde federal sistemin işletme yönetimine uyarlanmasıdır.

Duvarsız ve kapısız büyük bir pazara dönüşen dünyada, kuruluşlar hem global olmasını, hem de lokal kalmasını, yeri ve zamanı gelince büyük ya da küçük olmasını, dünya ölçeğinde ağlar biçiminde örgütlenmeden başaramazlar. Çünkü işletmeler iştirakleriyle interaktif ilişkilerle güçlü şebekeler oluşturmadan, hem merkezi hem de yerinden yönetim ilkelerini işlevsel bir biçimde uygulayamazlar. Böyle bir örgütlenmede ana stratejileri merkez belirler, uygulama ise, bütünüyle yerel yöneticilere bırakılır.

Ağ oluşturan büyük kuruluşlarda aşağıdan yukarıya, yukarıdan aşağıya bilgi, hizmet ve ürün akışı, bağlı işletmelerin kimlikleriyle birlikte bağımsızlıklarını da koruyarak gerçekleşir. Büyük grupların yö-

netiminde, yetki ve sorumluluklar paylaşılmazsa, kuruluşların verimli çalışması ve uzun ömürlü olmaları mümkün değildir. Sabancı grubu hem Adanalı hem İzmitli, hem de İstanbulludur. Onlar aynı zamanda Türk, Fransız, Japon, Amerikan, Mısır, Arjantin ve Brezilya kuruluşudur.

Türkiye'nin Koç, Ülker ya da Zorlu gibi büyük kuruluşları Asya, Avrupa ve Amerika'da güçlü işletme ve yatırımlarımız var diye, hiçbir zaman, Türk kimliklerini unutamazlar. Onlar Türk kültürüyle birlikte buldukları ülkenin de kültürünü de saygı göstermek zorundadırlar. Ağ biçiminde ulusal ve uluslararası ölçekte örgütlenme, değişik ülkelerin işletmelerini farklı oranlarda ortak oldukları bir şemsiye kurum altında kaynaştırmanın, globalleşen dünyada en başarılı yoludur.

Türkiye Avrupa Birliği'ne tam üye olduğunda, nasıl Anadolu insanı dinini, dilini ve kültürünü yitirmiyorsa, Türk işletmeleri de başka ülkelerde yatırım yaptıkları zaman kimliklerini yitirmezler. Her ülkenin kurum ve kuruluşları, ürettikleri ürün ve hizmetlerde ülkelerinin kültürlerini de yansıtır. Onlar gittikleri ülkeye ürün ve hizmetleriyle birlikte değerlerini de taşırlar.

Girişimciler sınırsız dünyanın en etkili ve en güçlü ordularındır. Onlar toplumları silahlarıyla değil, ürün ve hizmetleriyle değiştirirler.

Girişimcilik yeni simyacılıktır.

*Girişimcilikte en büyük risk,
hiç risk almamaktır.*